

Statstilskudets Beregning, fundne ved Regnskabsrevisionen; tilbage bliver ca. 4 527 000 Kr. Da det virkelig udbetalte Statstilskud for 1917 imidlertid androg 4 278 000 Kr., kan man heraf beregne Størrelsen af det forøgede Tilskud som Følge af den nuværende Grænses Ophævelse til at udgøre Forskellen mellem 4 527 000 Kr. og 4 278 000 Kr., altsaa ca. 250 000 Kr. Da Beregningen er foretaget paa Grundlag af Tallene for 1917, vil det være rigtigst at runde Tallet noget opefter — f. Eks. til 275 000 Kr.

5. Bestemmelsen i Forslagets § 9, hvorefter Sygekasselovens § 19, 2det Stykke, 5te Linie, ændres derhen, at Pengehjælpens Maksimum forhøjes fra 3 Kr. til 4 Kr. 50 Øre daglig, vil antagelig kun medføre en minimal Stigning i Statstilskudet. Ifølge en Opgørelse for Aaret 1917 udgjorde Antallet af Sygedage, for hvilke den daglige Pengehjælp beløb sig til over 2 Kr., ca. 165 000 eller ca. 3,9 pCt. af det samlede Antal Sygedage. Af de 165 000 Sygedage med over 2 Kr.s Pengehjælp er for en mindre Brøkdels Pengehjælpens Størrelse 3 Kr., medens den for Flertallet er under dette Beløb. Regner man, at for ca. $\frac{1}{4}$ er Pengehjælpens Størrelse 3 Kr., skulde altsaa ca. 41 000 Sygedage have naaet Maksimum, og antager man yderligere, at for ca. Halvdelen af disse vil Pengehjælpen efter de ændrede Regler blive forhøjet til det nye Maksimum, 4 Kr. 50 Øre, bliver Resultatet, at for disse ca. 20 500 Sygedage vil Statstilskudet blive forøget med $\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{2}$ Kr., altsaa med i alt $\frac{1}{4} \times 20\,500 \times 1\frac{1}{2} =$ (afrundet opefter) ca. 10 000 Kr. Det skal dog tilføjes, at antagelig vil disse Aars stigende Pris- og Lønningsniveau bevirke, at Sygekassemedlemmerne i Fremtiden vil sikre sig en højere Pengehjælp end hidtil har været Tilfældet. Dette, i Forbindelse med Bestemmelsen om Ophævelse af Grænsen for Størrelsen af det Statstilskud, der ydes i Forhold til Dagpengene og Barselhjælpen, vil naturligvis yderligere bevirke en Forhøjelse af Statens Tilskud, men den finansielle Virkning heraf er det selvfølgelig umuligt at foretage nogen Beregning af paa nærværende Tidspunkt.

6. Om den finansielle Virkning for Statskassen som Følge af Bestemmelsen i Lovforslagets § 6 om Godtgørelse af samtlige de Udgifter, som af Sygekasserne afholdes til Medlemmer med hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed, kan følgende Beregning opstilles:

I et Bilag til den Betænkning, der afgaves af det ved Lov af 19. Maj 1910 af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg til at udarbejde Udkast til Ændringer i Loven om anerkendte Sygekasser, findes en af de værende Fuldmægtig i Statens statistiske Bureau Im. Bang, udarbejdet statistisk Beregning af „Antallet af Personer, lidende af hyppig tilbagevendende eller uhelbredelige Sygdomme eller Legemssvagheder, som medfører eller skønnes at kunne medføre en væsentlig Indskrænkning af deres Arbejdsevne.“

Antallet af saadanne kronisk syge og Arbejdsinvalidter over 15 Aar beregnes at udgøre ca. 200 000. Tallet er ca. 10 Aar gammelt, og regner man med en Tilvækst i de forløbne 10 Aar paa 12 pCt., kommer man til det Resultat, at Antallet af kronisk syge nu skulde udgøre 224 000.*)

Af hele Befolkningen maa ca. $\frac{1}{4}$ antages at være for velstillet til at være Medlemmer af anerkendte Sygekasser. Anvendes den tilsvarende Fordeling paa de af kroniske Sygdomme lidende Personer, bliver Resultatet, at $\frac{3}{4}$ af 224 000 eller 168 000 skulde kunne være Medlemmer af Sygekasser. Af de 168 000 kronisk syge Sygekassemedlemmer kan Halvdelen antages at være i den Grad invalide, at Betingelserne for at faa Understøttelse efter Forslaget til Lov om Invalidrente er til Stede, jfr. det ovenfor citerede Bilag til Sygekasseudvalgets Betænkning; hvorefter der af de 200 000 kronisk syge anslaaes at være 100 000 Invalidter, altsaa Halvdelen.

Der frembyder sig nu det Spørgsmaal, hvor store de Udgifter vil være,

*) Heraf er omtrent Halvdelen i Alderen over 65 Aar. Efter den ved Folketællingen i 1916 foretagne Undersøgelse er Antallet af Arbejdsinvalidter i Alderen fra 15 indtil 65 Aar opgjort til ialt 41 270, men det maa formodes, at de Personer, man har faaet med ved denne Undersøgelse, særlig er saadanne, der lider af alvorligere Former for Invaliditet. Der vil da foruden disse være en Del Personer, hvis Arbejdsevne ikke er nedsat til $\frac{1}{2}$, og som derfor ikke omfattes af Invaliditetslovforslaget; men som dog paa Grund af en mindre Nedsættelse af Arbejdsevnen foraarsaget af kroniske Sygdomme vil være berettiget til Hjælp efter Sygekasselovforslaget.